

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Η ελληνορθόδοξος παράδοσίς μας αποτελεί πηγήν εμπνεύσεως, υπαρξιακού πλουτισμού και δημιουργικότητας”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Επί τη μνήμη των Αγίων ενδόξων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, ημέρα των σεπτών Πατριαρχικών Ονομαστηρίων, ο [Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#), χοροστάτησε την Τρίτη, 11 Ιουνίου, στον Π. Πατριαρχικό Ναό, κατά τη Θεία Λειτουργία, την οποία τέλεσε, κατά την τάξη, ο Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Γρηγόριος.

“Απευθυνόμενοι προς την νέαν γενεάν, τονίζομεν ότι η ελληνορθόδοξος παράδοσίς μας αποτελεί πηγήν εμπνεύσεως, υπαρξιακού πλουτισμού και δημιουργικότητας, και ότι οξύνει το αισθητήριόν μας διά την Αλήθειαν και το νόημα της προσφοράς και της διακονίας, διά τας υψηλάς αξίας, αι οποίαι πάντοτε προϋποθέτουν αυθυπέρβασιν και προσανατολισμόν προς το κοινόν αγαθόν. Ποτέ εις την ιστορίαν της ανθρωπότητος αι πνευματικάί αξίαι δεν ήσαν αυτονόητοι. Πρόκειται περί μιάς

πολύ επικαίρου διαπιστώσεως σήμερα, αφού διαδίδεται σήμερα ευρέως η άποψη, ότι η υπευθυνότητα, η ελευθερία, η δικαιοσύνη και η ειρήνη θα προκύψουν, ως αυτόματον αποτέλεσμα της προόδου της επιστήμης και της τεχνολογίας, της οικονομικής αναπτύξεως και της διαδικτυακής επικοινωνίας. Η αλήθεια είναι όμως τελείως διαφορετική”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Παναγιώτατος.

Με τον Παναγιώτατο συγχoroστάτησαν οι Αρχιερείς Σεβασμιώτατοι Γέρων Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ, Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Καναδά κ. Σωτήριος, Δωδώνης κ. Χρυσόστομος, Ανέων κ. Μακάριος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Ικονίου κ. Θεόληπτος, Κερκύρας κ. Νεκτάριος, Βελγίου κ. Αθηναγόρας, Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος, Πατρών κ. Χρυσόστομος, Κρήτης κ. Ευγένιος, Κορέας κ. Αμβρόσιος, Κώου και Νισύρου κ. Ναθαναήλ, Ζακύνθου κ. Διονύσιος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Πισιδίας κ. Ιώβ, Ιωαννίνων κ. Μάξιμος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, Αδριανουπόλεως κ. Αμφιλόχιος, Νέας Ιερσέης κ. Απόστολος, Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, Ιμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, Σύμης κ. Χρυσόστομος, Σικάγου κ. Ναθαναήλ, Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρων, Λήμνου κ. Ιερόθεος, Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Πρόδρομος, Ιρλανδίας κ. Ιάκωβος, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας, Προύσης κ. Ιωακείμ, και Σελευκείας κ. Θεόδωρος.

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, και Μητροπολίτης Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας κ. Στέφανος, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αλικαρνασσού κ. Αδριανός, Αραβισσού κ. Κασσιανός, Ευδοκιάδος κ. Αμβρόσιος, Τράλλεων κ. Βενιαμίν, Δαφνουσίας κ. Σμάραγδος και Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, μοναχοί και μοναχές, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., ο Εξοχ. Πρέσβυς κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, ο Εντιμ. κ. Roman Nedilskyi, Γενικός Πρόξενος της Ουκρανίας, μαθητές και μαθήτριες των Ομογενειακών σχολείων της Πόλεως και της Ίμβρου, μαζί με καθηγητές τους, και πλήθος πιστών.

Μετά την Απόλυση, την Α. Θ. Παναγιότητα προσφώνησε εκ μέρους της σεβασμίας Ιεραρχίας του Θρόνου ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ. [Διαβάστε [εδώ](#) την ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνας]

Ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη

Ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, ευχαρίστησε θερμώς τον Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνο, γιατί “εξέφρασε την αγάπην και την τιμήν όχι μόνον των παρόντων, αλλά και των εκ του μακρόθεν ευχομένων αδελφών Αρχιερέων”, ενώ ευχαρίστησε και όλους όσοι προσήλθαν για να συνεορτάσουν μαζί του, ή του απέστειλαν τις εόρτιες ευχές τους. Αναφερόμενος στη σημερινή εορτή των Αποστολών Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι οι Απόστολοι του Κυρίου “εκήρυξαν το Ευαγγέλιον της σωτηρίας πάση τη κτίσει, «εν υπομονή πολλή... εν αγάπη ανυποκρίτω, εν λόγω αληθείας, εν δυνάμει Θεού» (Β’ Κορ. στ’, 4-7)”. Και ακολούθως πρόσθεσε:

“Το «αποστολικόν έργον» ανήκει εις τον πυρήνα της ζωής και της ταυτότητος της Εκκλησίας. Είναι, ως διακηρύσσει η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδοξίας (Κρήτη 2016), «η πνοή ζωής, την οποίαν εμφυσά η Εκκλησία εις την κοινωνίαν των ανθρώπων και εκκλησιοποιεί τον κόσμον» (Εγκύκλιος, § 6). Ως έχει γραφή, «η Εκκλησία είναι φως, και μόνον ο,τι είναι φως είναι Εκκλησία».

Αυτή είναι η διαχρονική αποστολή της Εκκλησίας του Χριστού. Προφανέστατα, οι καιροί και τα σημεία των καιρών αλλάζουν. Σήμερα, η Εκκλησία ζη εις ένα

διαφορετικών κόσμων, εντός του οποίου οφείλει να δίδη την μαρτυρίαν της, εις ένα κόσμον, τον οποίον δεν είναι δυνατόν να αγνοή ή να απορρίπτει, ούτε βεβαίως να ταυτίζεται με αυτόν. Και εις το νέον τούτο σύγχρονον περιβάλλον, ο λόγος της Εκκλησίας είναι ο Αποστολικός, ο αναλλοίωτος και αιώνιος: το ευάγγελον μήνυμα περί της Τριαδικής, «μια φιλανθρωπία», ελθούσης εν Χριστώ χάριτος και της ερχομένης Βασιλείας του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, κατά το Βιβλικόν: «Ιησούς Χριστός χθες και σήμερον ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ. ιγ', 8).

Τα δύο σημεία αναφοράς και προσανατολισμού της Αποστολικής μαρτυρίας της Εκκλησίας παραμένουν και σήμερον, α) η πιστότης εις την Παράδοσιν της Αληθείας, η οποία δεν είναι παρελθόν, αλλά ζώσα και ζωοποιός παρουσία εν τη Εκκλησία, ή μάλλον, η ίδια η ζωή της Εκκλησίας, και β) τα εκάστοτε ιστορικά και πολιτισμικά δεδομένα και τα σημεία των καιρών.

Όπως έλεγεν ο μακαριστός πνευματικός ημών πατήρ Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων, η Εκκλησία «δεν είναι δυνατόν να νοηθή ως άσχετη προς τη ζωή, προς τους καιρούς, προς την αγωνίαν αυτής της ώρας, προς τα φλέγοντα προβλήματα αυτής της στιγμής» (Χαλκηδόνια, σ. 457). Εν επιγνώσει ότι τα πάντα ευρίσκονται εις τας χείρας του πανσθενούς και παντεπόπτου Θεού, η χάρις του οποίου θεραπεύει τα ασθενή και αναπληροί τα ελλείποντα, συνεργούμεν και αγωνιζόμεθα. Η γνησία πίστις εις τον Θεόν δεν επιτρέπει αδιαφορίαν διά τα φλέγοντα προβλήματα, ακοινωνήτον εσωστρέφειαν, αυτάρκειαν και αυτοεγκλεισμόν. Τουναντίον, μας ωθεί προς έξοδον προς τον συνάνθρωπον, εις συνάντησιν, κοινωνίαν και αλληλεγγύην, εις ειρηνικήν συνύπαρξιν και καλήν μαρτυρίαν Αυτό υπήρξε πάντοτε το κίνητρον και ο στόχος των πολλών πρωτοβουλιών, τας οποίας ανελάβομεν κατά την μακράν εκκλησιαστικήν διακονίαν ημών, ενώπιον των μεγάλων προκλήσεων της εποχής μας. Δοξάζομεν τον αγαθοδότην Κύριον δι' όσα εχαρίσατο εις το ταπεινόν ημών πρόσωπον, κρατύνων και καθοδηγών ημάς εις όλα τα στάδια του βίου μας."

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος μίλησε προς τη **νέα γενιά**.

"Απευθυνόμενοι προς την νέαν γενεάν, τονίζομεν ότι η ελληνορθόδοξος παράδοσίς μας αποτελεί πηγήν εμπνεύσεως, υπαρξιακού πλουτισμού και δημιουργικότητας, και ότι οξύνει το αισθητήριόν μας διά την Αλήθειαν και το νόημα της προσφοράς και της διακονίας, διά τας υψηλάς αξίας, αι οποίαι πάντοτε προϋποθέτουν αυθυπέρβασιν και προσανατολισμόν προς το κοινόν αγαθόν. Ποτέ εις την ιστορίαν της ανθρωπότητας αι πνευματικάί αξίαι δεν ήσαν αυτονόητοι. Πρόκειται περί μιάς πολύ επικαίρου διαπιστώσεως σήμερον, αφού διαδίδεται σήμερον ευρέως η άποψις, ότι η υπευθυνότης, η ελευθερία, η δικαιοσύνη και η ειρήνη θα προκύψουν, ως

αυτόματον αποτέλεσμα της προόδου της επιστήμης και της τεχνολογίας, της οικονομικής αναπτύξεως και της διαδικτυακής επικοινωνίας. Η αλήθεια είναι όμως τελείως διαφορετική.”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Πατριάρχης ευχαρίστησε τους Αρχιερείς, τους συνεργάτες του, και όλους όσοι στηρίζουν της Μητέρα Εκκλησία.

“Εόρτιον ήμαρ η σήμερον. Ημέρα συγκινήσεως και αισθημάτων χαράς και ευγνωμοσύνης προς τον Δοτήρα παντός αγαθού, και, μετά Θεόν, καιρός ενθυμίσεως όλων εκείνων, εις τους οποίους οφείλομεν το ζην και το ευ ζην, την βιοτικήν, την πνευματικήν και την εκκλησιαστικήν ημών πορείαν. Είναι δε και ευκαιρία ευχαριστίας προς πάντας υμάς τους αγαπητούς Αδελφούς συγκυρηναίους εις την κοινήν εκκλησιαστικήν διακονίαν και προς πάντας τους συνεργάτας και συναγωνιστάς, ενταύθα και εν απάση τη δεσποτεία Κυρίου. Εύχεσθε υπέρ της ημών Μετριότητος, να συνεχίσωμεν την διακονίαν του χριστωνύμου λαού, του Κυρίου συνεργούντος, όσον Εκείνος ευδοκήσει. Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!” [Διαβάστε [εδώ](#) το πλήρες κείμενο της ομιλίας του Παναγιωτάτου]

Ευχές και εόρτιο δώρο

Μετά την Θ. Λειτουργία, ο Παναγιώτατος δέχθηκε στο Πατριαρχικό Γραφείο τις ευχές και εόρτιο δώρο της εν Τουρκία σεβασμίας Ιεραρχίας του Θρόνου, και ακολούθως των κληρικών και λαϊκών μελών της Πατριαρχικής Αυλής υπό τον Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλο κ. Γρηγόριο, ο οποίος προσφώνησε τον Πατριάρχη αντιφωνήσαντα πατρικώς.

Στη συνέχεια, Μοναχοί από την Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου – Μπίγκορσκι της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος, μετέφεραν προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη τις θερμές ευχές και τον σεβασμό του Ηγουμένου της, Θεοφιλ. Επισκόπου Αντανίας κ. Παρθενίου και της Αδελφότητός του.

Ακολούθως, ο Ποιμενάρχης της Γενέτειράς του, Σεβ. Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, με μαθητές του Λυκείου της Ίμβρου, εξέφρασαν τις ευχές, τον σεβασμό και την ευγνωμοσύνη τους προς τον συμπατριώτη τους Πατριάρχη.

Την προπαραμονή της εορτής, ο Παναγιώτατος δέχθηκε Αντιπροσωπεία της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της εν Κρήτη Εκκλησίας, υπό τον Σεβ. Αρχιεπίσκοπο κ. Ευγένιο, εκφράζοντας τις θερμές ευχές της Ιεραρχίας, του κλήρου και του λαού της ιστορικής και αφοσιωμένης αυτής Επαρχίας του Θρόνου [Διαβάστε [εδώ](#) την προσφώνηση του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Κρήτης].

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου